

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou v právní věci žalobce **R. N.**, bytem ..., proti žalované **Policii České republiky**, Krajskému ředitelství policie kraje Vysočina, se sídlem Vrchlického 46, 587 24 Jihlava, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 7.2.2013, č. j. ...

t a k t o :

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou žalobou žalobce napadá rozhodnutí žalované ze dne 7. 2. 2013, č. j., kterým bylo dle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád) zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Krajského ředitelství policie kraje Vysočina, Odboru služby dopravní policie, Dálničního oddělení Velký Beranov (dále jen správní orgán prvního stupně) ze dne 28.12.2012, č. j.... a napadené rozhodnutí bylo potvrzeno. Rozhodnutím správního orgánu prvního stupně byla v souladu s ust. § 100 odst. 6 správního řádu zamítnuta žádost žalobce o obnovu řízení ve věci přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o silničním provozu) ukončeného dne 8. 8. 2012 rozhodnutím Dálničního oddělení Velký Beranov v blokovém řízení pod č. j. ... uložením blokové pokuty ve výši 100 Kč.

Žalobce v žalobě namítá, že žalovaná se nevypořádala se všemi odvolacími důvody. Namítá, že žalovaná v podstatě nereagovala na jeden z hlavních odvolacích důvodů, že nedal souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení pro jednání, které je mu nyní nespravedlivě přičítáno a že se takového jednání ani nemohl dopustit s ohledem na to, že nebyl povinen být připoután bezpečnostním pásem, což doložil lékařským potvrzením. Dále

žalobce namítá, že žalovaná se nikterak nevypořádala s tím, že se prvostupňový orgán nevypořádal s důkazem – lékařským potvrzením, ze kterého vyplývá, že žalobce neměl povinnost uvedenou v ust. § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu.

K tvrzení žalované, že vyhodnocování důkazů ex post není možné a bylo by právně bezvýznamné s ohledem na to, že v současné době nemůže objektivně osvědčit existenci či neexistenci potvrzení od lékaře v době silniční kontroly, žalobce uvádí, že lékařské potvrzení je datováno před silniční kontrolou a že je tedy zřejmé, že v době silniční kontroly povinnost uvedenou v ust. § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu mít nemohl. Žalobce namítá, že policista mu dle jeho tvrzení ukládal pokutu primárně za to, že nemá potvrzení od lékaře při sobě, a nikoliv proto, že není připoután bezpečnostním pásem. Text na pokutovém bloku „lék. potv. nemá“ podle žalobce zcela srozumitelně a beze všech pochyb říká, že neměl lékařské potvrzení. Žalobce má za to, že nelze přisvědčit žalované, že nelze osvědčit, že nebyl držitelem příslušného lékařského potvrzení. Dále žalobce poukazuje i na skutečnost, že policista na Oznámení o uložení pokuty vyznačil, že žalobce na místě nepředložil lékařské potvrzení. Žalobce je toho názoru, že kdyby policistovi tvrdil, že žádné lékařské potvrzení nemá, jistě by napsal text ve smyslu: lékařské potvrzení nevlastní.

Žalobce dále namítá, že žalovaná se nevypořádala s odvolacím důvodem, že z rozhodnutí prvostupňového orgánu ani z jiných písemností není patrné, že by prvostupňový orgán tvrdil, že by žalobce policistům uvedl, že není držitelem lékařského potvrzení a že policista zjišťoval, z jakého důvodu žalobce nebyl připoután.

Žalobce závěrem namítá, že prvostupňový správní orgán i žalovaná nesprávně posoudili žádost o obnovu řízení a svým postupem poškodili jeho práva na spravedlivý proces. V postupu žalované žalobce spatřuje libovůli směřující k tomu, aby nebylo prolomeno nesprávné rozhodnutí vydané v blokovém řízení.

Žalobce s ohledem na shora uvedené navrhuje, aby soud rozsudkem rozhodnutí žalované zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaná uvádí, že okolnosti, o nichž se žalobce opírá v žalobě, považuje správní orgán za neodůvodněné. Žalovaná uvádí, že správní orgán nepochybuje o naplnění zákonem stanovených podmínek uvedených v ust. § 84 odst. 1 zákona o přestupcích, tedy mimo jiné nepochybuje o spolehlivém zjištění skutkového stavu věci. Žalovaná má za to, že žalobce byl ze zákona o silničním provozu na místě silniční kontroly povinen v souladu s ust. § 6 odst. 6 zákona o silničním provozu mít předmětné potvrzení u sebe a na požádání toto předložit ke kontrole, což však žalobce při silniční kontrole dne 8. 8. 2012 z neobjasněných důvodů neučinil. Na dodatečně předložené potvrzení o nemožnosti připoutat se bezpečnostními pásy na sedadle motorového vozidla ze zdravotních důvodů vydané dne 6. 2. 2012 MUDr. V. H. již nemůže být v současné době brán zřetel.

V reakci na vyjádření žalované byla soudu doručena replika žalobce, v níž žalobce především setrvává na své argumentaci vyjádřené již v žalobě. Žalobce namítá, že se popsaného přestupku nemohl dopustit s ohledem na to, že mu v použití bezpečnostního pásu bránily zdravotní důvody. Žalobce namítá, že kdyby mu policista řekl, že mu pokutu ukládá za to, že není připoután bezpečnostním pásem, nikdy by se blokovému řízení nepodrobil a domáhal by se projednání přestupku před správním orgánem. Stran existence či neexistence lékařského potvrzení v době spáchání přestupku žalobce uvádí, že z data vydání je zřejmé,

kdy vzniklo a že tato informace bude zřejmá i z úřední činnosti policistů, kteří ověřovali tuto skutečnost u lékaře. K tvrzení žalované, že správní orgán nemá pochyb o naplnění zákonem stanovených podmínek, jelikož žalobce měl mít v souladu s ust. § 6 odst. 6 zákona o silničním provozu při sobě potvrzení lékaře, žalobce uvádí, že s tím, že porušil povinnost řidiče uvedenou v ust. § 6 odst. 6 zákona o silničním provozu souhlasí a nečiní to sporné, nicméně nesplnění této povinnosti zakládá zcela jinou skutkovou podstatu přestupku, a to, že žalobce neměl při sobě doklady potřebné pro řízení motorového vozidla. Za daných okolností žalobce namítá, že nemůže být spravedlivě potrestán, že nesplnil povinnost uvedenou v ust. § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, jelikož takovou povinnost neměl s ohledem na svůj zdravotní stav. Žalobce uvádí, že za daných okolností byl jeho projev vůle vyložen zcela jiným způsobem, než jak jej vážně mínil učinit. K vydání souhlasu s blokovým řízením za nepřipoutání se bezpečnostním pásem ostatně ani neměl žádného důvodu s ohledem na skutečnost, že tuto povinnost de facto et de iure neměl.

Ze správního spisu vyplývá, že dne 28. 11. 2012 byla správnímu orgánu prvního stupně doručena žádost žalobce o obnovu řízení ve věci přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, pravomocně ukončeného dne 8. 8. 2012 v blokovém řízení. Ve správním spisu se nachází mimo jiné kopie bloku na pokutu ve výši 100 Kč na místě nezaplacenou evidenčního čísla M ... série ... ze dne 8. 8. 2012, kterým byla orgánem Policie ČR uložena pokuta žalobci jako řidiči motorového vozidla reg. zn. ..., za přestupek podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, kterého se dopustil porušením ust. § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu. Součástí správního spisu je dále kopie lékařského potvrzení o nemožnosti připoutat se bezpečnostními pásy na sedadle motorového vozidla ze zdravotních důvodů, vystaveného dne 6.2.2012 MUDr. V. H. (s platností do 31.12.2012), kterým lékař potvrdil, že se žalobce ze zdravotních důvodů nemůže za jízdy připoutat na sedadle bezpečnostním pásem.

Dne 28.12.2012 bylo vydáno rozhodnutí Krajského ředitelství policie kraje Vysočina, Odboru služby dopravní policie, Dálničního oddělení Velký Beranov, č. j. ..., proti němuž podal žalobce odvolání. Dne 7. 2. 2013 bylo vydáno rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie kraje Vysočina, Odboru služby dopravní policie, č. j. ..., kterým bylo odvolání žalobce zamítnuto a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrzeno.

Soud konstatuje, že žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen s. ř. s.), osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.), jde o žalobu přípustnou (§ 65, § 68, § 70 s. ř. s.).

V souladu s § 75 odst. 1, § 2 s. ř. s. přezkoumal Krajský soud v Brně napadené rozhodnutí žalované v mezích žalobních bodů, včetně řízení předcházející jeho vydání, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

Soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání za splnění zákonných podmínek (§ 51 odst. 1 s. ř. s.).

Žaloba není důvodná.

Úvodem soud považoval za potřebné se vyjádřit k samotné možnosti obnovy blokového řízení. Soud uvádí, že tato otázka byla posuzována rozšířeným senátem Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 1 As 21/2010. V usnesení ze dne 12. 3. 2013, č. j. 1 As 21/2010 – 65

zaujal rozšířený senát Nejvyššího správního soudu právní názor, že „obnova řízení o uložení pokuty v blokovém řízení podle ust. § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu nemůže přicházet v úvahu tehdy, když žadatel v žádosti o obnovu řízení nezpochybňuje svůj souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení a toliko brojí proti skutkovým zjištěním v něm učiněným. V takovém případě musí být žádost o obnovu řízení podle ust. § 100 odst. 6 věty třetí správního řádu bez dalšího zamítnuta.“

Jiná situace však podle názoru rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu nastává, když v žádosti o obnovu řízení žadatel zpochybňuje svůj souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení. „Při neudělení souhlasu totiž není splněna základní podmínka blokového řízení, v důsledku čehož nelze vycházet z toho, že obviněný z přestupku akceptoval skutková zjištění a z nich vyplývající právní kvalifikaci přestupku učiněné v blokovém řízení, vzdal se běžného správního řízení a tudíž nemůže tyto závěry blokového řízení později zpochybňovat. Jestliže tedy žadatel v žádosti o obnovu řízení podané podle ust. § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu zpochybní souhlas s uložením pokuty v blokovém řízení, musí při splnění ostatních podmínek pro obnovu řízení být provedeno šetření za účelem zjištění, zda tento souhlas skutečně udělil, či nikoliv.“ ... „Žádost o obnovu řízení, v níž žadatel uvádí, že neudělil souhlas s vyřízením přestupku v blokovém řízení, tedy není možné bez dalšího zamítnout. Naopak příslušný správní orgán se jí musí zabývat, a jsou-li splněny další podmínky pro obnovu řízení, zjistit, zda je toto tvrzení žadatele o obnovu pravdivé, či nikoliv.“

Na základě studia správního spisu je nepochybné, že v projednávané věci se jednalo právě o druhý uvedený případ. Žalobce v žádosti o obnovu řízení svůj souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení zpochybňoval, a to tím, že tvrdil, že nedal souhlas s projednáním přestupku spočívajícího v tom, že porušil povinnost vyplývající z ust. § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, ale že projevil vůli projednat v blokovém řízení přestupek spočívající v porušení povinnosti předložit na výzvu policisty lékařské potvrzení o nemožnosti použití bezpečnostního pásu ze zdravotních důvodů.

Pokud žalobce namítá, že žalovaná nereagovala na jeden z hlavních odvolacích důvodů, že nedal souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení pro jednání, které je mu nespravedlivě přičítáno a že se takového jednání ani nemohl zúčastnit, soud konstatuje, že žalovaná se s touto námitkou vypořádala dostatečným způsobem. Žalovaná zcela srozumitelným způsobem zdůvodnila, proč považuje skutečnost, že by žalobce přistoupil k blokovému řízení v domnění, že je sankcionován za jiné přestupkové jednání, za neopodstatněné. Žalovaná uvedla, a s tímto závěrem se soud zcela ztotožňuje, že v části pokutového bloku série ... č. .. určené pro popis přestupkového jednání je zřetelně a srozumitelně popsáno, že žalobce jako řidič motorového vozidla porušil ust. § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu tím, že nebyl během jízdy připoután bezpečnostním pásem, přičemž ani slovní spojení „lék. potv. nemá“ podle žalované nevyvolává pochybnosti o jeho obsahu. Soud má stejně jako žalovaná za to, že ze skutečnosti, že na pokutovém bloku je výslovně odkázáno na zákonné ustanovení § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu („§ 6/1a z. č. 361/2000 Sb.“), ve spojení se slovním popisem „řidič nebyl během jízdy přip. bezp. pásem (lék. potv. nemá)“, je zcela nepochybné a nemohou vzniknout pochybnosti o tom, že bloková pokuta byla žalobci ukládána za přestupkové jednání spočívající právě v porušení ust. § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, tj. v tom, že žalobce nebyl za jízdy připoután na sedadle bezpečnostním pásem, a nikoli v porušení ust. § 6 odst. 6 zákona o silničním provozu, tj. v tom, že žalobce neměl za jízdy u sebe lékařské potvrzení, popř. že toto potvrzení na požádání policisty nepředložil ke kontrole. V opačném případě by totiž na

pokutovém bloku musel být odkaz na zákonné ustanovení § 6 odst. 6 zákona o silničním provozu a slovní popis přestupkového jednání by spočíval v tom, že přestupce neměl lékařské potvrzení u sebe, případně že jej na požádání policisty nepředložil ke kontrole. Na tento závěr nemůže mít žádný vliv ani v závorce uvedená slovní spojení „*lék. potv. nemá*“. Toto slovní spojení totiž není možné vnímat izolovaně a bez dalšího konstatovat, že z tohoto slovního spojení vyplývá, že pokuta byla ukládána na jednání spočívající v tom, že žalobce neměl lékařské potvrzení při sobě. Naopak je nutné význam slovního spojení „*lék. potv. nemá*“ chápat v celkovém kontextu popsaného přestupkového jednání, tedy tak, že žalobce nedal v průběhu silniční kontroly najevo, že by měl lékařské potvrzení vůbec vystaveno.

Soud neshledal důvodnou ani žalobní námitku, že se žalovaná nevypořádala s navrhovaným důkazem – lékařským potvrzením, z něhož je patrné, že v době silniční kontroly žalobce neměl povinnost uvedenou v ust. § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu. Žalovaná se s touto námitkou srozumitelně vypořádala, když uvedla, že v řízení o obnově řízení již nemůže být brán zřetel na dodatečně doložené lékařské potvrzení a že připuštění jakéhokoliv důkazu ex post v daném případě nelze akceptovat. S tímto právním názorem se soud zcela ztotožňuje. Je totiž nutné přihlídnout k tomu, že přestupek žalobce byl projednáván v blokovém řízení, které je specifickým druhem řízení o přestupcích. Přestupek lze projednat v blokovém řízení tehdy, jsou-li splněny předpoklady uvedené v ustanoveních § 84 odst. 1 a 4 zákona o přestupcích. Dle § 84 odst. 1 zákona o přestupcích musí být přestupek spolehlivě zjištěn, nestačí domluva a obviněný z přestupku je ochoten pokutu zaplatit. Výsledkem blokového řízení je uložení pokuty pachateli přestupku. Nemůže-li pachatel zaplatit pokutu přímo na místě projednání přestupku, je mu vydán blok na pokutu na místě nezaplacenou. Uložení pokuty v blokovém řízení je řízení o přestupku skončeno a proti uložení pokuty v blokovém řízení se nelze odvolat. Uložení pokuty v blokovém řízení tak představuje akt vydaný příslušným správním orgánem s cílem autoritativně zasáhnout do právních vztahů osoby obviněné z přestupku jako účastníka řízení o přestupku a jde tedy o rozhodnutí mající podobu individuálního správního aktu. Jednou z podmínek přípustnosti vydání tohoto rozhodnutí v blokovém řízení je podle § 84 odst. 1 zákona o přestupcích skutečnost, že osoba, která se měla přestupku dopustit, je ochotna pokutu zaplatit, přestupek musí být též spolehlivě zjištěn. (srov. rozsudek ze dne 29. 12. 2004, č. j. 6 As 49/2003 - 46 (publikovaný pod č. 505/2005 Sb. NSS, dostupný též na www.nssoud.cz)).

V jiném svém rozsudku Nejvyšší správní soud (rozhodnutí ze dne 29. 12. 2010, č. j. 8 As 68/2010 – 81) dospěl k závěru, že „...*okamžik vydání rozhodnutí v blokovém řízení a s ním v jedno spadající okamžik nabytí právní moci tohoto rozhodnutí musí být závislý na jednoznačném časovém určení a musí být ve všech případech určován identickým způsobem. Takovým okamžikem je však podle Nejvyššího správního soudu okamžik podpisu pokutového bloku, resp. bloku na pokutu na místě nezaplacenou obviněným z přestupku. Teprve tímto podpisem stvrzuje obviněný svůj souhlas se spolehlivým zjištěním přestupku a s jeho projednáním v blokovém řízení, tedy jednoznačně potvrzuje naplnění podmínek blokového řízení stanovených v § 84 zákona o přestupcích.*“

V daném případě žalobce nepochybně, že předmětný pokutový blok vlastnoručně podepsal. Vzhledem k tomu, že, jak bylo uvedeno výše, bylo z pokutového bloku nepochybné, za jaké přestupkové jednání byla žalobci udělena pokuta (tj. za porušení ust. § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu), lze mít s ohledem na shora uvedený právní názor Nejvyššího správního soudu za to, že žalobce svým vlastnoručním podpisem stvrdil svůj souhlas se spolehlivě zjištěným skutkovým stavem a s jeho projednáním v blokovém řízení. Svým podpisem totiž žalobce akceptoval skutková zjištění a z nich vyplývající závěry

jak o spáchání přestupku, tak o jeho právní kvalifikaci. Pokud tedy v řízení o obnově blokového řízení žalobce na důkaz svých tvrzení předložil lékařské potvrzení (byť datované dříve, než proběhla silniční kontrola), žalovaná postupovala zcela v souladu s těmito závěry, pokud tento důkaz jako nepřipustný odmítla. Pokud měl žalobce jakékoliv pochybnosti o řádném zjištění skutkového stavu, resp. o tom, za jaký přestupek je mu bloková pokuta ukládána, nic mu nebránilo s blokovým řízením nesouhlasit, v důsledku čehož by byl přestupek projednán v řádném správním řízení. Udělením souhlasu s projednáním přestupku v blokovém řízení se však žalobce možnosti zajištění dalších důkazních prostředků nezbytných pro pozdější dokazování před správním orgánem a následného zjišťování skutkového a právního stavu věci ve správním řízení vzdal. V situaci, kdy je blokové řízení pravomocně ukončeno, nelze již provádět dokazování za účelem zjištění, zda žalobci v okamžiku silniční kontroly bylo vystaveno lékařské potvrzení či nikoliv. Ve svém důsledku je tedy nerozhodné, zda žalobce v době silniční kontroly lékařské potvrzení vystaveno neměl nebo jej sice vystaveno měl, ale tím, že podepsal pokutový blok a zaplatil pokutu, nedal najevo nesouhlas s přestupkem na pokutovém bloku uvedeném.

K námitce žalobce, že z rozhodnutí není patrné, že by prvostupňový orgán tvrdil, že by žalobce policistům uvedl, že není držitelem lékařského potvrzení, soud s ohledem na shora uvedené konstatuje, že zjišťování skutečnosti, co žalobce uvedl či neuvedl policistům na místě silniční kontroly, není v situaci, kdy bylo blokové řízení pravomocně ukončeno, podstatné a naopak nebylo možné, aby se správní orgány těmito otázkami zabývaly.

Soud uzavírá, že jelikož se v řízení o obnově blokového řízení neprokázala pravdivost tvrzení žalobce o neudělení souhlasu s vyřízením přestupku za porušení ust. § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu v blokovém řízení, správní orgány postupovaly zcela správně, pokud žádost žalobce o obnovu blokového řízení podle ust. § 100 odst. 6 správního řádu zamítly.

Ze všech shora uvedených důvodů soud rozhodl tak, že žalobu žalobce jako nedůvodnou ve smyslu ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ust. § 60 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, nárok na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce právo na náhradu nákladů řízení nemá. Žalované v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné úřednické činnosti nevznikly, náklady řízení nežádala, soud proto rozhodl, že právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal žádnému z účastníků.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 19. března 2014

JUDr. Jana Kubenová, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Marie Šeregelyová